Dosarul nr.1-139/2024
1-24013639-48-1-05022024

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

18 aprilie 2024 mun. Strășeni

Judecătoria Strășeni (sediul central)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei judecătorul Sergiu Osoianu
Grefierul Corina Botnari
Cu participarea:
Procurorului Cezar Țaca
Avocatului Ana Chian

a examinat în ședință de judecată publică în perioada 05.02.2024-18.04.2024 în ordine privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptată prin încheierea judecătorească din 09.04.2024, cauza penală de învinuire a lui,-

Viziru Leonid Afanasie, IDNP *****, născut la *****, domiciliat în s. ***** *****, studii medii, neangajat în câmpul muncii, nesupus militar, în relații de concubinaj, fără persoane la întreținere, anterior judecat, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, -

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 320/1 Cod Penal,-

Procurorul Cezar Țaca a solicitat să fie recunoscut vinovat Viziru Leonid în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320/1 Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Apărătorul inculpatului Viziru Leonid, avocatul Ana Chian, a indicat că, Viziru Leonid a recunoscut pe deplin vinovăția, a conlucrat cu organul de urmărire penală, la moment este în relații bune cu familia sa, din care motive a solicitat aplicarea pedepsei în privința lui Viziru Leonid sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

a c o n s t a t a t:

Viziru Leonid Afanasie, cunoscând cu certitudine că în baza Încheierii Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 12.10.2023, a fost emisă ordonanța de protecție în privința victimei violenței în familie, Rebeja Valentina, față de agresorul Viziru Leonid, prin care ultimul a fost obligat pe un termen de 90 de zile să părăsească domiciliul victimei, situat în s. ***** ***** și să nu se apropie de victimă la o distanță mai mică de 50 metri și să nu viziteze sau să contacteze victima sub nici o formă, la data de 15.12.2023 în jurul orei 05:00, Viziru Leonid Afanasie, acționând intenționat, a intrat în locuința lui Rebeja Valentina, situată în s. ***** *****.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate **Viziru Leonid Afanasie** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 320/1 Cod penal, adică, neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța d judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

În şedinţa preliminară, **Viziru Leonid** fiind asistat de apărătorul său Ana Chian au înaintat instanței cerere prin care şi-a recunoscut total şi necondiţionat vina şi faptele descrise în rechizitoriu, declarând că nu pretinde administrarea de probe noi şi solicitând ca, în conformitate cu prevederile art. 364[1] Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu încadrarea juridică a faptelor incriminate.

Viziru Leonid fiind audiat în ședința de judecată, a declarat vina o recunoaște integral și îi pare rău de cele comise. În luna decembrie 2023, îi era frig și a mers la domiciliul în s. Scoreni, a intrat în casă pentru a-și lua haina, acolo se afla soția Rebeja Valentina și fiica Viziru Mihaela. A menționat că, cunoștea că are ordonanța de protecție unde era menționat să nu să se apropie de Valentina Rebeja.

La moment are relații bune cu familia, s-au împăcat. În calitate de pedeapsă a solicitat ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Analizând declarațiile lui **Viziru Leonid**, depuse în ședința de judecată, în raport cu cele depuse în cursul urmăririi penale, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice și convingătoare.

Apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinenței, concludenței și utilității lor, instanța de judecată conchide că, vinovăția lui **Viziru Leonid** în săvârșirea faptei imputate și-a găsit confirmare în ședința de judecată, atât prin recunoașterea vinovăției de către însăși inculpat, cât și din probele administrate la faza de urmărire penală prezentate de către acuzatorul de stat și recunoscute de către acesta, după cum urmează:

- declarațiile **martorului Rebeja Valentina,** care a declarat că, locuiește pe adresa indicată împreună cu fiica sa, Viziru Mihaela*****. Viziru Leonid ***** este concubinul ei. Menționează că în privința ultimului, Judecătoria Strășeni (sediul Central), a emis ordonanță de protecție din 12.10.2023 până la 10.01.2024, potrivit căreia acestuia îi era interzis să se apropie de ea. Astfel, la 15.12.2023 în jurul orei 05:00, se afla la domiciliu împreună cu fiica Viziru Mihaela, dormeau. La un moment dat, Viziru Leonid a intrat în locuință. Dânsa a remarcat că vizibil se afla în stare de ebrietate. Dânsul i-a spus că a venit să își ia careva haine întrucât nu ar avea vu ce să se îmbrace. Menționează că aceasta nu le-a agresat sub nici o formă. Fiica sa, Viziru Mihaela văzând că tatăl Viziru Leonid este în stare de ebrietate, crezând că o va agresa, a hotărât să apeleze la serviciul 112. Deja la scurt timp a sosit poliția, care l-a scos din gospodărie. Declară că Viziru Leonid a reușit să își ia haine, astfel de atunci nu l-a mai văzut. (f.d.9-11);

- declarațiile **martorului Beleuță Renat,** care a declarat că activează în cadrul Inspectoratului de Poliție Strășeni, în calitate de Subofițer Superior al Serviciului Patrulare. La data de 14.12.2023, ora 20:00, a intrat în serviciu împreună cu colaboratorul Chiosa Iurie. La 15.12.2023, în jurul orei 06:00, a primit solicitarea 112, pe faptul că în localitatea ***** Viziru Leonid ***** este agresiv la domiciliul cet. Rebeja Valentina *****, amplasat în r. Strășeni, s. ***** Ajungând la domiciliul apelantei, l-au văzut pe Viziru Leonid *****, aflându-se în ograda gospodăriei respective. Menționează că acesta se afla vizibil în stare de ebrietate, iar odată ce i-a văzut fără a opune careva rezistență, la solicitarea colaboratorilor, benevol a părăsit gospodăria. (f.d.12-14);

- procesul-verbal de ridicare din 19.01.2024 prin care au fost ridicate de la angajații INP Strășeni, în copii: ordonanța de protecție emisă de Judecătoria Strășeni (sediul Central) în privința victimei violenței în familie, Rebeja Valentina, față de agresorul Viziru Leonid din 10.12.2023; copia obligației semnate de Viziru Leonid și angajamentul privind monitorizarea electronică semnat de Viziru Leonid. (f.d.16);

- procesul-verbal de examinare a obiectelor din 22.01.2024 prin care au fost examinate: ordonanța de protecție emisă la 12.10.2023 de Judecătoria Strășeni (sediul Central) în privința victimei violenței în familie, Rebeja Valentina, față de agresorul Viziru Leonid, prin care ultimul a fost obligat să părăsească domiciliul victimei Rebeja Valentina, situat în s. ***** ***** și să nu se apropie de victimă la o distanță mai mică de 50 metri și să nu viziteze sau să contacteze victima sub nici o formă, pe un termen de 90 de zile. La fel a fost examinat actul prin care lui Viziru Leonid la data de 13.10.2023 i s-au adus la cunoștință sub semnătură, conținutul ordonanței de protecție și consecințele încălcării măsurilor stabilite de instanță. (f.d.18, 21);

- ordonanța de protecție emisă la 12.10.2023 de Judecătoria Strășeni (sediul Central) în privința victimei violenței în familie, Rebeja Valentina , față de agresorul Viziru Leonid, recunoscută în calitate de document și anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța din 22.01.2024. (f.d.19);

- actul prin care lui Viziru Leonid la data de 13.10.2023 i s-au adus la cunoștință sub semnătură, conținutul ordonanței de protecție și consecințele încălcării ,măsurilor stabilite de instanță, recunoscut în calitate de document și anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța din 22.01.2024. (f.d.22).

În baza probelor cauzei, instanța de judecată consideră stabilită pe deplin vina lui **Viziru Leonid** în comiterea infracțiunii încriminate, iar acțiunile acestuia urmează a fi încadrate în baza art. 320/1 Cod Penal, adică neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

În conformitate cu art. 1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sânt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată ca și nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.

Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art. 8 din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Conform art. 6 alin. (1) Cod Penal, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

În conformitate cu art. 51 din Codul Penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Potrivit art. 52 alin. (1) Cod penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

În corespundere cu art. 113 alin. (2) Cod Penal, calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Conform art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță.

Conform art. 101 alin. (1) si (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Conform prevederilor art.325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, Sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de caracterul și gradul pericolului social deosebit al infracțiunilor comise, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață a familiei acestuia.

Ținând cont de prevederile art. 26, 101 Cod de procedură penală, instanţa de judecată judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respective.

Instanța reiterează că potrivit practicii judiciare naționale și jurisprudenței CEDO, scopul ordonanței de protecție este de a proteja victima de agresor pe termenul stabilit de instanță. În asemenea cazuri, când se eliberează în privința victimei o ordonanță de protecție, întotdeauna interesul statului de a proteja victima prevalează asupra oricăror drepturi ale agresorului, cum ar fi: dreptul la proprietate (chiar dacă anume agresorul este proprietarul casei – el se îndepărtează imediat din casă, chiar şi în situația când nu are alt adăpost), dreptul la viața privată și de familie (agresorul se îndepărtează imediat din familie, urmând să-şi valorifice dreptul de a-și vizita copii în aşa mod încât să nu fie încălcată ordonanța de protecție) (Cauza Eremia c. Republicii Moldova, cererea nr. 3564/11 din 28 mai 2013).

Potrivit art. 2 din Legea nr. 45 din 01.03.2007, cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, prin violență în familie se înțeleg actele de violență fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

În conformitate cu art. 133/1 din Codul penal, prin membru de familie se înțelege: a) în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, persoanele în privința cărora a

fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii; b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele în privința cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).

Potrivit doctrinei penale, *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la art. 320/1 din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie. Viziru Leonid a atentat la obiectul juridic special prin faptul că a pătruns în locuința victimei.

Latura obiectivă a infracțiunii analizate constă în fapta prejudiciabilă exprimată prin neexecutare sau eschivare de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie. Modalitățile normative cu caracter alternativ sunt: - neexecutarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie; eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie. Ambele modalități enunțate se reduc la refuzul - expres sau tacit - de a executa măsurile stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

În ce privește *latura subiectivă* a infracțiunii prevăzute la art. 320/1 din Codul penal, aceasta se caracterizează prin intenție directă. Motivele infracțiunii în cauză se exprimă în: ură, recalcitranță, teribilism, indolență, etc. Instanța găsește în acțiunile lui Viziru Leonid intenția directă, deoarece cunoștea cu certitudine despre Ordonanțele de protecție din 12.10.2023, însă din motiv de indolență a încălcat interdicțiile.

Viziru Leonid întrunește calitatea de subiect al infracțiunii prevăzute la art. 320/1 din Codul penal, fiind persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani.

Potrivit art. 61 alin.(1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile

consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale Republicii Moldova sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

La adoptarea sentinței de condamnare, instanța de judecată, în conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 6) Cod de Procedură Penală, este obligată să soluționeze, existența circumstanțelor care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului.

Pentru individualizarea pedepsei instanța de judecată va ține cont de prevederile art. 7, 75 Cod penal al Republicii Moldova.

Astfel, potrivit art. 7 alin. (1) Cod Penal la aplicarea legii penale se tine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșiți, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În conformitate cu art. 76 Cod penal, circumstanțe care ar atenua răspunderea penală a lui **Viziru Leonid** instanța de judecată nu a stabilit.

În conformitate cu art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal, în calitate de circumstanță agravantă, instanța a stabilit: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză;

Cu referire la gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, de caracterul şi gradul pericolului social deosebit al infracţiunii comise, instanţa de judecată reţine că infracţiunea săvârşită de **Viziru Leonid** face parte, potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, din categoria infracţiunii mai puţin grave, care se caracterizează printr-un grad sporit de pericol şi pentru săvârșirea căreia legea prevede în calitate de pedeapsă muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.

Astfel, în ceea ce privește aplicarea pedepsei față de **Viziru Leonid** instanța de judecată luând în vedere personalitatea acestuia se va ghida de criteriile ce asigură aplicarea față de el a unei pedepse echitabile, legale şi individualizate.

Potrivit prevederilor art. 80/1 din Codul Penal este indicat că în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului.

În conformitate cu art.364/1 Cod Penal, stipulează că până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Judecarea cauzelor penale privind infracţiunile pentru care legea prevede pedeapsa cu detenţiune pe viaţă nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu şi nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăţia inculpatului.

În cadrul şedinţei preliminare sau până la începerea cercetării judecătoreşti, instanţa îl întreabă pe inculpat dacă solicită ca judecata să aibă loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaşte şi asupra cărora nu are obiecţii, apoi acordă cuvântul

procurorului, părţii vătămate şi celorlalte părţi asupra cererii formulate.

Instanţa de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite şi dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse şi procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

În caz de admitere a cererii, preşedintele explică persoanei vătămate dreptul de a deveni parte civilă şi întreabă partea civilă, partea civilmente responsabilă dacă propun administrarea de probe, după care instanţa procedează la dezbateri judiciare. Dezbaterile judiciare se compun din discursurile procurorului, apărătorului şi inculpatului, care pot lua încă o dată cuvântul în formă de replică. Dacă în şedinţă participă partea vătămată, partea civilă şi partea civilmente responsabilă, cuvânt în dezbateri li se oferă şi acestora.

În caz de admitere a cererii privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, sentinţa se adoptă în condiţiile prevăzute de prezentul cod, cu derogările din prezentul articol.

În caz de soluţionare a cauzei prin aplicarea prevederilor alin.(1), dispoziţiile art.382–398 se aplică în mod corespunzător. Partea introductivă a sentinţei conţine, pe lîngă datele expuse la art.393, menţiunea despre judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Reieșind din circumstanţele cauzei, având în vedere personalitatea lui **Viziru Leonid**, care se află la evidența IP Strășeni ca agresor familial, are înregistrate pe numele său mai multe plângeri la Inspectoratul de Poliție, nu este la prima abatere a legii penale, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, pericolul social al infracţiunii comise, instanţa apreciază că corectarea şi reeducarea acestuia este posibilă doar prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, prin care şi va fi atins scopul pedepsei de restabilire a echităţii sociale, de corectare a acestuia, precum şi de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât şi a altor persoane.

Totodată, instanța de judecată reține că, **Viziru Leonid** nu a întreprins măsuri concludente în vederea remedierii situaţiei constatate de instanță în procesul aplicării măsurilor de protecție fată de victimele violentei în familie si în pofida interdicțiilor aplicate de instanță, a încălcat restricțiile stabilite prin ordonanţa de protecţie, respectiv nu a conștientizat ilegalitatea si gravitatea acţiunilor sale, tratând încălcările sale ca pe un lucru firesc.

La stabilirea tipului penitenciarului în care urmează ca inculpatul să ispășească pedeapsa stabilită, se reține că conform art. 72 alin. (3) Cod penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni ușoare, mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție.

Ținând cont de cele expuse, în conformitate cu art. 72 alin. (3) Cod penal, **Viziru Leonid**, urmează să execute pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 395 alin.(1) lit.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Analizând materialele cauzei penale, argumentele pronunțate în ședința de judecată de participanți, elucidând și constatând starea de lucruri descrisă mai sus, călăuzindu-se de dispozițiile art. 80/1 din Codul Penal, art. art. 364[1], 384-385, 389, 392-397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,-

c o n d a m n ă :

Se recunoaște vinovat Viziru Leonid în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320/1 Cod penal, şi potrivit acestei Legi, i se aplică o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Se stabilește în privința lui Viziru Leonid măsura preventivă sub formă de arest preventiv, care se menține până sentința devine definitivă.

Termenul executării pedepsei cu închisoarea în privința lui Viziru Leonid de calculat din momentul reținerii acestuia.

Sentința cu drept de recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Strășeni.

Preşedintele şedinţei
Judecătorul **Sergiu Osoianu**